

lehet szerény eszközökkel sokat tenni a szükségét szenvedő, bajba-került vadállományért.

A szerző megemlékezik a mezőn tanyázó vadról is, hol a helyzet még kedvezőtlenebb, mint az erdőben, főként akkor, ha bérletről van szó. F. M.

K Ü L Ö N F É L É K

Személyi hírek.

Schmid László, a kegyestanítórend uradalmának erdőmérnöke, vitéz *Simándy* néven a Vitézi Rendbe felvétetett.

Halálozások. *Nemesújfalusi Ujjfalussy Mihály* ny. kir. erdőtanácsos, egyesületünk rendes tagja, 1932. évi december hó 5-én hosszú és kínos szenvedés után, életének 72-ik évében, Nagykanizsán elhunyt.

A megboldogult 1883. évben, mint gyakornok, az esztergomi főkáptalannál kezdte meg szolgálatát. 1884-ben állami szolgálatba lépett és mint műszaki díjnok, a sóvári m. kir. erdőrendezőséghez került. Az államvizsga letétele után, 1886-ban, tanársegéddé nevezték ki a királyhalmi erdőőri szakiskolához. 1887-ben, mint erdészjelölt, a lugosi m. kir. erdőigazgatósághoz nyert beosztást, majd 1888-ban a sepsiszentgyörgyi m. kir. állami erdőhivatalhoz helyezték át. Ott nevezték ki 1893-ban főerdésszé. 1900-ban a soproni m. kir. erdőhivatalhoz került, majd 1903-ban kinevezték a sátoraljaújhelyi m. kir. áll. erdőhivatal főnökévé. 1904-ben erdőmesterré, 1909-ben pedig erdőtanácsossá lépett elő. 1915-ben az újvidéki m. kir. áll. erdőhivatal vezetésével bízott meg, ahol az ország összeomlásáig maradt. 1920-ban végleges nyugalomba vonult. A megboldogult az ország különböző vidékén teljesített kiváló szolgálatával úgy a szaktársadalomnak, mint hivatali felsőbbségének elismerését vívta ki magának.

A megboldogult földi maradványait 1932. évi december hó 7-én Nagykanizsán, a róm. kat. temetőben helyezték örök nyugalomra nagy részvét mellett.

OsztróLuczky Tibor m. kir. főerdőmérnök, az esztergomi m. kir. erdőgazdasági szakiskola tanára, egyesületünk rendes tagja, 1932. évi december hó 19-én hosszas betegség után, 40 éves korában, Budapesten elhunyt.

A megboldogult közvetlenül főiskolai tanulmányainak elvégzése után, a haretérre került, ahol orosz fogságba esett. A háború után a fogságból hazatérve, 1922-ben m. kir. segédmérnöké a székesfehérvári erdőfelügyelőséghez neveztetett ki. Innen még ugyanez év-

ben a Faértékesítő hivatalhoz lett berendelve. Az államvizsgát 1923-ban tette le. 1923-ban már mint m. kir. erdőmérnök, a miskolci m. kir. erdőigazgatósághoz nyert beosztást, ahol a lillafüredi Palotaszálló építkezési munkálataiban tevékeny részt vett. 1929-ben az esztergomi m. kir. erdőgazdasági szakiskolához neveztetett ki tanárrá.

A megboldogult a haretérről és a hosszú orosz fogságból súlyos betegséggel tért vissza, amely szépen indult pályafutását, oly fiatalon, úgyszólván élethivatásának elején, kettészakította. A kollégák melegszívű jóbarátot és értékes munkatársat vesztek benne.

A megboldogult hült tetemét 1932. évi december hó 21-én, Budapesten a Kerepesi-temetőben, úgy tanártársainak és növendékei küldöttségének, valamint sok jó barátjának és hozzátartozóinak nagy részvéte mellett helyezték örök nyugalomra.

Béke hamvaikra!

A középfokú m. kir. erdőgazdasági szakiskola kérdéséhez. Az Erdészeti Lapok multhavi számában bátrak voltunk iskolánk képesítésének a középfokú iskolák nyújtotta végzettséggel való egyenjogúsítása érdekében az illetékesekhez fordulni. Kérésünket legyen szabad most a „Höchere Forstlehranstalt Bruck a/d Mur” szabályzata alapján vett adatokkal alátámasztani, a magyar és az osztrák iskola tananyagát összehasonlítani és ezzel is bebizonyítani, hogy iskolánk ugyanazon a szellemi nívón áll, mint a régi hírneves osztrák iskola.

A két iskola tananyagában pro és contra — vannak némi eltérések, mert az osztrák iskola szabályzata határozottan megjelöli, hogy az alpesvidéki — tehát magashegységi — erdők részére képezi ki a növendékeit, amivel szemben a magyar iskolánál a tananyag felölelte úgy a sík-, mint a hegyvidéki erdőket. A különböző eltérésekre az összehasonlítás után részletesen kitérünk.

Vezérfonalul követjük az osztrák iskola tananyagösszeállítását, két részre osztva az összes tananyagot: előkészítő és szaktantárgyakra, feltüntetve egyúttal a tárgy beosztását is (év, félév). Mindkét iskola tantervében bentfoglaltatnak a belső gyakorlatok is, míg a tanulmányi kirándulások és külső gyakorlatok később kerülnek összehasonlításra.

Előkészítés és általános ismeret: az osztrák iskolánál: hittan, 2. év, heti 1—1 óra, német nyelv és stílus 3. félév, heti 2 óra, történelem és földrajz 3. félév, heti 1 óra, erdészeti ismeretek története 1. év, heti 1 óra, mennyiségtan 3. félév, geometria 2. félév, fizika és éghajlat 1. év, vegytan 1. év, ásványtan és talajismeret 1. év, boncolás és csemete-élettan 1. félév, erdészeti növénytan 1. félév, erdészeti és vadászati állattan 1. év.

A magyar iskolánál: mennyiségtan: számtan, mértan 3. év, fizika 1. év, általános növénytan a növény szerves vegyületeivel 1. év, állattan 1. év, ásványtan és chemia 1. év, nemzetgazdaságtan 1. félév,

jogi alapismeretek 1. félév, éghajlatlan 1. félév, talajtan 1. félév, erdészeti növénytan 1. félév, talajtan 1. félév, erdészeti növénytan 1. félév, egészségtan és első segélynyújtás 1. félév.

Szakoktatás: osztrák: erdőművelés 1. év, erdőhasználat és technológia 1. év, földmérés 2. év, famérési ismeretek 1. félév, üzemrendezés 1. év, erdőmértékbecslés 1. félév, szolgálati szabályzat 1. félév, irodai és számviteli ismeretek 1. félév, jog- és közigazgatás 3. félév, vadászati és halászati ismeretek 1. év, mezőgazdaság és alpesi gazdálkodás 1. félév, rajz 2. év.

Magyar: erdőművelés 1. év, erdőhasználat és iparműtan 2. év, földmérés 1. félév, erdőbecslés 1. félév, erdőrendezés 1. év, középítés 1. félév, út-, vasútépítés 1. félév, víz-, hídépítés 1. félév, erdővédelem, gazdaságtan és állattenyésztés 2. év, irodai ügyvitel 1. félév, egyszerű és kettős könyvelés 3. félév, rajz 2. év. 6

A két iskola közötti eltérések: az osztrák részletesebben veszi az erdészeti növénytant (több: heti 2 óra), erdőműveléstan: egyik félévben több: heti 2 órával, földméréstan 2. éven heti 3 óra — nálunk 1. félévben heti 6 óra, erdővédelemtan: ugyanannyi idővel heti 2 órával több, rajz: heti 1 órával több az egyik éven. A szolgálati szabályzat és erdőértékbecslés, mint ilyen, nálunk nem volt felvéve, ugyancsak a hittan, nyelv és földrajz és történelem sincs meg, bár ezek a tárgyak annyira kevés óraszámmal fordultak elő, hogy érdemleges anyaguk nincs, csupán felfrissítése a már tanultaknak.

A magyar iskolánál több, illetve részletesebb erdőhasználat 1 évvel, köz-, út-, vasút-, vízhidépítéstan együtt — egyéb összehasonlítás hiányában — 1 félévvel és óraszám a heti 1 órával nagyobb, vadászatlan 1 évvel, mezőgazdaságtan és állattenyésztéstan 1 évvel, irodai ügyvitel és számviteli ismeretek 3 félévvel, erdőbecslés több heti 3 órával. Nincs az osztrák iskolánál: általános növénytan 1 év, nemzet-, illetve közgazdaságtan 1 félév, egészségtan és elsősegélynyújtás 1 félév. Szolgálati szabályzat mint ilyen nálunk ismeretlen, az erre vonatkozó ismeretek a törvényeknél.

Legjobban kitűnik a két iskola közötti különbség, ha a heti óraszámokat nézzük. Előkészítő tárgyak mindkettőnél egyformán vannak beosztva az első évre. A szakoktatás az osztrák iskolánál heti: 28—27—20—11, összesen 86 óra, míg a magyar iskolánál heti 32—35—30—31, összesen 128 óra.

A külső gyakorlatok és tanulmányi kirándulások a következőként oszlanak meg: kifejezetten előírva az osztrák iskolánál 9 délután és a földmérés, rendezés és erdőművelésre „több hét”. A magyar iskolánál minden héten egy nap — szombat, — ami félévenként 19 egész napot tesz ki.

Az osztrák iskola szabályzatát a steyermarki országgyűlés az

1901. július 25-én hagyta jóvá és a szabályzat 3. §-a szerint magyar fordításban: a honvédelmi minisztérium 1901. április 18-iki R. G. Bl. 59. sz. leirata értelmében az osztrák alpesvidéki „Höhere Forstlehranstalt Bruck a/d. Mur” végzett növendékei be lettek vezetve az egyévi önkéntesi szolgálatra jogosultak nyilvántartásába.

Amikor a két iskola tananyagát és oktatási idejét összehasonlítjuk, bebizonyítjuk, hogy mindenben felvehetjük a versenyt az osztrák iskola végzettjeivel, sőt az óraszámok alapján talán jobban is kellett és tudunk készülni abból, mint nyugati szomszédaink. Reméljük, hogy ez az összehasonlítás az illetékeseket is meggyőzi méltányos kérésünkről és mi is megkaphatjuk a régóta kért egyenjogusítást.

Mély tisztelettel:

Az erdészeti középiskolát végzettek nevében
az Intézöbizottság.

Agancskiállítás. A Nemzeti Vadászati Védegyelet az eddigi szokástól eltérően már az elmúlt év végén bemutatta az 1932. évben terítékre került vadásztrófeákat. A vadászközönség az év eredményét így közvetlenül a nagyvad vadászatának főidénye után az év vége felé már együtt is láthatta. Az eredmény az előző évekhez hasonlóan a várakozást ismét teljes mértékben kielégítette. Az előző évhez képest nemcsak a kiállított anyag mennyisége növekedett meg, hanem a trófeák minősége is minden tekintetben kifogástalannak mondható. Különösen az őzagancsok váltottak ki nagy ejásmérést.

Kiállításra került összesen 61 szarvasagancs, 18 dámlapát, 131 őzagancs, 6 muflonszarv, 20 vadkanagyar és 10 különféle vadásztrófea.

Díjat nyert összesen 32 szarvasagancs, 57 őzagancs, 10 dámlapát, 3 muflonszarv, 14 vadkanagyar, és 2 zergekampó.

A nyílt területi szarvasagancsok közül az I. díjat (aranyérem) herceg Hohenlóhe-Oehringen Ágost által Somogyszobon lőtt 12-es bika agancsa nyerte. Az agancsszárak átlagos hossza 113 cm, az agancs felsőkoponyával mért súlya 10.62 kg.

II. díjat (ezüstérem) ugyancsak Hohenlóhe-Oehringen Ágost herceg által Somogyszobon lőtt bika 14-es agancsa nyerte. Az agancsszárak átlagos hossza 113.5 cm, súlya felsőkoponyával együtt 10 kg.

III. díjat (ezüstérem) Sigray Antal gróf Iváncsa (Vasmegye) lőtt 14-es bikájának agancsa kapta. A szárak hossza 113.5 cm súlya felsőkoponyával 9.95 kg.

IV. díjat (ezüstérem) gróf Károlyi Istvánné Füzérradványon lőtt 18-as agancsa kapta. Súlya 8.27 kg.

A IX. és XIV-ik díjat Ö Főméltósága vitéz Horthy Miklós kormányzó Úr Isaszeg-Szentkirályon lőtt két bika 18-as agancsa kapta. Előbbi súlya 8.75 kg utóbbi 7.87 kg.

Ritkasági díjat (bronzérem) kapott dr. Bakos Géza által Murarátkán (Zalamegye) lőtt bikának lapátos agancsa.

A vadaskerti szarvasagancsok csoportjában az I. díjat és a m. kir. földművelésügyi miniszter tiszteletdíját báró Inkey József által Iharosberényen lőtt bika 16-os agancsa kapta. Az agancs súlya homloksonttal 9.57 kg.

Örgróf Pallavicini Alfons Károlyné Szilvássáradon lőtt bikának 14-es agancsa a III-ik díjat (bronzérem) kapta.

Az ország elszakított részeiről származó szarvasagancsok közül három részesült díjazásban.

I. díjat (aranyérem) báró Bánffy Dániel által Palotailván lőtt 14-es bika agancsa nyerte.

A nagyszámban bemutatott igen jó őzagancs közül az

I. díjat (aranyérem) ifj. gróf Esterházy László által Sárosdon lőtt őzbak agancsa nyerte 315.05 ponttal.

II. díj (aranyérem) ifj. gróf Tisza Kálmán, Geszt, 301.56 pont.

III. díj (ezüstérem) herceg Fürstenberg Emil, Gerla, 295 pont.

IV. díj (ezüstérem) gróf Andrássy Sándor, Tiszadob, 294.14 pont.

V. díj (ezüstérem) gróf Pongrác Jenő, Gyulavári, 289.81 pont. Dámlapátok közül az

I. díjat (ezüstérem) József főherceg tábornagy Ő királyi Fensége által Gyulajban lőtt bika agancsa nyerte 176.72 ponttal.

II. díj (ezüstérem) gróf Pongrác Jenő, Gyulavári, 176.64 pont.

III. díj (ezüstérem) id. gróf Mailáth József, Révleányvár, 175.61 pont.

IV. díj (ezüstérem) ifj. dr. gróf Mailáth József, Révleányvár, 171.05 pont.

A bemutatott muflonszarvak közül három nyert díjat.

I. (aranyérem) dr. Kiss Ede, Domszló, 152.90 pont.

Vadkanagyarak közül:

I. díjat (ezüstérem) Hellebronth Béla nyerte a Nyergesújfalun lőtt 141.80 pontozású vadkanagyarral.

II. díj (bronzérem) örgróf Pallavicini Alfons Károly, Szilvássárad, 139.10 pont.

VI. díj (bronzérem) Ő Főméltóságú Horthy Miklós Kormányzó Úr, Szentkirály, 136.60 pont.

A kiállítás fényes sikere elsősorban Nadler Herbert, báró Prónay Gábor, dr. Ehik Gyula rendezőbizottsági tagok fáradozatlan munkájának érdeme.

20 millió éves fa. A Wiener Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung 1932. évi december 16-án megjelent 51-ik számából vettük a következő közleményt:

Nem régiben hírt adtunk egy történelem előtti időből származó

faleletről, amelynek korát több millió évre becsülték. Most meg a „Sanct Hubertus” című lap hasonló leletről számol be. Amerikában a kanadai Nordalbertában Fort Mc Murray mellett kátrányos homokból ásták ki a jó állapotban talált fát, amelynek korát lelőhelyének megfelelően hasonlóan 10—20 millió évesre becsülik. A fát közönséges késsel meg lehet faragni és évgyűrűi meg voltak számolhatók. A Haward-egyetem tanára, Bailey megállapította, hogy a fa egy Japánban még ma is előforduló fanemhez tartozik. A lelőhely a Jura formációból való. Az előfordulást olyképpen magyarázzák, hogy a fa, mely nagy folyamok homokpadján nőtt, a homokba beágyazódott, nehéz petróleummal telítődött. A fát a földi szurok a levegőtől tökéletesen elzárta és azt eredeti állapotában megőrizte.

Az idők jele az ingyenfa. A Wiener Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung 1932. évi 53-ik számában olvastuk a következő híradást.

A „Sudeten deutschen Tageszeitung” írja: A faarak folytonos esése következtében a cseh-bajor határerdők erdőbirtokosai gyakran alig tudták a fa termelési költségeit fedezni és az idén az erdőkben kevesebb fát termeltek, mert az előző évi faanyagok a rakodókon még eladatlanul fekszenek, vagy pedig a termelési költségeket sem fedező kényszerárakon kellett azokat elveszteszteniök. Miután az erdőket üzemtervszerűen kell kezelni, ápolni és áterdőlni s e munkálatok költségeit a kitermelt faanyagok értékesítése útján fedezni nem lehet, a mostani idők sajtáságos jelenségének tekinthetjük, hogy a bajor állami erdők egyes erdőgondnokságaiban az áterdőlési munkálatokat a lakosság részére szabaddá tették. Nemcsak a régi favágók, hanem mindenki, aki aziránt folyamodik, a „Zweisler Waldhaus” erdőkerületében áterdőlési fát maga vághat, kocsira rakhatja és haza viheti. A fa nem kerül semmibe; csak a fát kell kitermelni és a fuvarot megfizetni, amennyiben a termelő nem rendelkezik saját fogattal. A lakosság szegényebb rétegének az ingyenfa kiadása nagy segítséget jelent.

Változtatások és sajtóhibák. Az Erdészeti Lapok 1932. évi XII. füzetének 1200—1206. oldalain közölt államerdészet erdőmérnöki személyzetének szolgálati beosztásánál.

Helyesen:

1200 oldalon: Földváry Miksa min. tanácsos. A kaposvári erdőigazgatóság központi személyzete közé osztatott be az erdőhivataltól Molnár Antal m. kir. erdőmérnök és Zoltán János m. kir. s.-erdőmérnök a központból a kaposvári erdőhivatalhoz beosztottnak helyeztetett át.

1201. oldalon: Hrobács József m. kir. főerdőmérnök. Mayer Aurél m. kir. főerdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott m. kir. erdő-

tanácsos, Becher Adolf m. kir. főerdőtanácsos, Haider Henrik m. kir. főerdőmérnök.

1202. oldalon: Körösi János m. kir. erdőtanácsos.

1203. oldalon: Krizmanits Ferenc m. kir. erdőmérnök. A miskolci m. kir. erdőigazgatóság központi személyzetéhez be van még osztva Szokol András m. kir. főerdőmérnök.

1205. oldalon: Osztroluczky Tibor m. kir. főerdőmérnök meghalt.

1206. oldalon: Jákói Endre m. kir. főerdőmérnök Kisbér.

M. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola tanulmányi erdejénél:

Kezelő: Holba Miklós m. kir. segéderdőmérnök.
